

[Indenrigsministeren.]

stens i det hele taget, har det saakaldte passive Luftværn sin af alle anerkendte selvstændige Opgave. Det er jeg ogsaa sikker paa, at ærede Medlemmer er enige i. Ellers vilde Konsekvensen deraf være, at de ærede Medlemmer ikke skulde kunne tænke sig civile Beskyttelsesforanstaltninger andre Steder end dér, hvor der tillige er etableret, hvad man kalder et aktivt Luftværn, og den Konsekvens tror jeg ingen vil tage.

Jeg vil slutte disse Bemærkninger med at sige, at det er min Anskuelse, at vi alle bør se saadan paa de Foranstaltninger, der nu skal træffes, at hvad vi finder forstandigt paa disse Omraader, er det vor Pligt at foretage, men idet vi siger det, maa vi ogsaa være enige om, at vi ikke har Interesse i at bilde Folk ind, at der skabes en Sikkerhed ved, at vi træffer den ene eller den anden Foranstaltning, en Sikkerhed, som dog ikke kan opnaas. Det formindsker ikke den Pligt, jeg her talte om. Men jeg vil gerne ogsaa over for det høje Landsting fremsætte den Betragtning, at det, som brydes i denne Sag, er ikke blot Spørgsmaalene om, hvad der er forstandigt eller ikke forstandigt, men der vil jo ogsaa i den kommende Tid opstaa Brydninger mellem meget betydelige Forretningsinteresser. Jeg vilde imidlertid gerne, vi kunde være enige om, at hvad man ud fra saadanne Motiver maatte ønske at bilde Befolkningen ind, skal ikke støttes fra nogen Side. Der var et vist Tidspunkt, da Spørgsmaalet om Gasmaskernes Fremstilling og Betydning i det hele taget blev gjort til Genstand for en Propaganda, som ganske utvivlsomt — det fremgik af alt — kun havde eet Formaal, nemlig Profitinteresser. Dette Gasmaskespørgsmaal er nu i de nordiske Lande ført over paa et efter min Mening sundt Grundlag, som vist alle vil kunne slutte sig til. Et andet Spørgsmaal, som man Gang paa Gang ser omtalt i Pressen, er Indretningen af bombesikre Rum. Der er selvfølgelig Forretninger, som kan have Interesse i at søge fremkaldt den Opfattelse i Befolkningen, at man kan indrette bombesikre Rum for hele Københavns Befolkning, men de, der er kyndige paa det Omraade, ved, at det er en forrykt Tanke; det er umuligt. Det vil selvfølgelig ikke sige, at Beskyttelsesrum ikke skal indrettes, men det vil sige, at det skal gøres paa dette Grundlag, at Befolkningen ved og forstaar, hvor Grænsen for den Sikkerhed, der i den Henseende kan ydes, ligger. Med andre Ord: det gælder om, at der fra det offentlige Side og af alle andre, som føler

Ansvar paa dette Omraade, gives en sand og redelig Oplysning til Befolkningen og handles i Overensstemmelse med disse Synspunkter, hvilket, saa vidt jeg forstaar, alle i Øjeblikket er enige om.

C. F. Sørensen: Under de Forhandlinger, der nu er ført om det foreliggende Lovforslag, er der fremsat Bemærkninger om Kompetencestridigheder og om forskellige Opfattelser angaaende Lovparagraffers Udformning. Det var paa Grundlag af den ændrede Udformning af § 3 og de forskellige Opfattelser, der i den Anledning har gjort sig gældende i Københavns Kommuneledelse, at jeg rettede min Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister. Jeg takker den højtærede Minister for hans Besvarelse, som jeg helt og fuldt kan tiltræde.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Retsforholdet mellem Arbejdsgivere og Funktionærer i private Erhvervsvirksomheder.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1393).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Socialministeren (Ludvig Christensen): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at anbefale Forslag til Lov om Retsforholdet mellem Arbejdsgivere og Funktionærer i private Erhvervsvirksomheder, saaledes som dette Forslag er vedtaget i det andet høje Ting.

Den 15. Oktober 1937 blev der i Folketinget af Repræsentanter for Det konservative Folkeparti forelagt et Lovforslag om individuelle Arbejdsaftaler. Under Forhandlingen om dette Lovforslag blev det konstateret, at der i alt Fald ikke var Enighed om Udformningen af det, og Tiden siden Folketingsudvalgets Nedsættelse har været benyttet til indgaaende Drøftelser om Formen for en Lovgivning paa dette Omraade, først inden for Regeringspartierne og siden i det nedsatte Udvalg. Resultatet er blevet det foreliggende Lovforslag, som altsaa er vedtaget i det andet høje Ting, og om hvilket der er opnaaet Enighed mellem alle fire